

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200241
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419200241.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Kubániho 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: C. B., X.. XX.XX.XXXX, XXX XX Y. X, právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, za účasti: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 804,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu k rukám zástupcu žalovaného Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, Sov. hrdinov 163/66, Svidník do 3 dní od doručenia uznesenia súdneho úradníka o jej výške.

III. Osobitnému subjektu na strane žalovaného náhradu trov konania voči žalobkyňi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 30.01.2019 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 804,18 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 804,18 eur od 07.04.2016 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 804,18 eur od 07.04.2016 do zaplatenia tak, že zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.500 eur, a odo dňa, v ktorom zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu prevýšia sumu 1.500 eur už len úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 804,18 eur do ich zaplatenia, náhrady nákladov spojených s mimosúdnym vymáhaním pohľadávky vo výške 72,04 eur, a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že dňa 19.02.2015 žalobkyňa uzavrela so žalovaným „Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500104024“. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 1.500 eur. Žalovaný sa úver spolu s dohodnutými úrokmi zaviazal splatiť v 42 pravidelných mesačných splátkach vo výške po 47,17 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný sa dostal so splácaním splátok do omeškania. Uhradil celkom len 1.176,96 eur. Vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky č.10 o viac ako 3 mesiace, a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 22.03.2016. K uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok došlo dňa 06.04.2016, kedy žalovaný bol povinný zaplatiť neuhradené splátky úveru. Nakoľko žalovaný tak nespravil, od nasledujúceho dňa je v omeškaní. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobkyňi 804,18 eur predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené.

3. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok a následne aj celej zosplatennej sumy, podľa čl. 8 ods. 8.1. zmluvy žalobkyňa vznikol nárok na zmluvné pokuty vo výške 0,04% denne zo sumy 804,18 eur od 07.04.2016 do zaplatenia.

4. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobou si žalobkyňa popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatnila aj úroky z omeškania zo sumy omeškaných splátok, a to vo výške podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, aby výška zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania žalovaného o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Preto žalobou si žalobkyňa uplatnila len časť zákonných úrokov z omeškania zo sumy nesplatennej istiny a úrokov, a to vo výške 0,4 % ročne, ktorá predstavuje rozdiel medzi súčtom maximálnych prípustných sankcií podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a sumou uplatnených zmluvných pokút. Pokiaľ úroky z omeškania a zmluvné pokuty za omeškanie dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.500 eur, počnúc dňom nasledujúcim po dosiahnutí tejto sumy si žalobkyňa uplatnila už len úroky z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 804,18 eur do zaplatenia.

5. Žalobkyňa zaslala žalovanému pred začatím konania viacero písomných upomienok. Žalovaný bol opakovane na splnenie povinností žalobkyňou vyzvaný aj formou zaslania krátkych SMS správ, resp. pri telefonickom a osobnom kontakte. V nadväznosti na zaslanie listiny „Pokusu o zmier“ žalovanému právny zástupcom žalobkyne žalobkyňa si žalobou uplatnila aj nárok na náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za túto právnu službu vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej príslušným právnym predpisom o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eur a paušálnej náhrady 10,30 eur.

6. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako: „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104024“ zo dňa 19.02.2015, „Oznámenie o zosplatení“ zo dňa 15.03.2016 spolu s poštovou doručenkou, „ Pokus o zmier pre začatím súdneho konania“ zo dňa 11.04.2016 a prehľad splácania úveru.

7. Písomným podaním doručeným súdu dňa 25.06.2019 zástupca žalobkyne tvrdenia v žalobe doplnil tak, že žalobou si žalobkyňa neuplatnila nárok na plnenie vyplývajúce žalovanému z „Dohody o poskytovaní služieb č. 8500104024“, upravujúcej podmienky poskytovania ďalších doplnkových a dobrovoľných služieb k „Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500104024“. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, osobitne písomne vyhotoveným a podpísaným stranami. Jej uzavretie nebolo podmienkou pre vznik zmluvy o úvere a dohoda obsahuje možnosť jej výpovede.

8. Uznesením zo dňa 03.05.2019 č.k. 4Csp 9/2019-33 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo žalovanému riadne doručené dňa 16.08.2019. Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadril.

9. Dňa 07.08.2019 bolo súdu doručené písomné podanie združenia na ochranu spotrebiteľov s názvom Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, ktorým združenie navrhlo, aby ho súd v prípade súhlasu žalovaného pribral do konania na ochranu práv žalovaného ako spotrebiteľa. Právoplatným uznesením zo dňa 10.10.2019 č. k. 4Csp 9/2019-54 súd podľa § 95 Civilného sporového poriadku so súhlasom žalovaného pribral združenie do konania do procesného postavenia osobitného subjektu na strane žalovaného. Výzvou zo dňa 14.01.2020 súd tento osobitný subjekt vyzval na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám, ktoré tvorili prílohu výzvy. Výzvu súd adresoval na aktuálnu adresu sídla združenia podľa registra občianskych združení. Podľa oznámenia pošty zo dňa 20.01.2020 zásielka nebola adresátovi doručená z dôvodu, že jeho pobyt je neznámy.

10. Dňa 12.09.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie zástupcu žalovaného k žalobe a pripojeným listinám. V podaní zástupcu žalovaného navrhol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že

v danej veci sa jedná o nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Preto úver poskytnutý žalovanému na jej základe je podľa § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o dobe jej trvania a o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.), a údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy s uvedením všetkých predpokladov použitých na jej výpočet (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalobkyňa žalovanému poukázala na účet peňažné prostriedky vo výške 1.350 eur. Žalovaný na úver po podaní žaloby zaplatil ešte 213,17 eur. Spolu teda žalovaný na úver zaplatil 1.390,13 eur, čo je viac, ako mu žalobkyňa poukázala na účet. Spolu s podaním predložil súdu poštové poukázky o poukázaní peňažných úhrad poštou na adresu žalobkyne, ako aj na adresu inej spoločnosti.

11. Uznesením zo dňa 03.03.2020 č.k. 4Csp 9/2019-58 súd podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného k žalobe a jej prílohám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Na výzvu žalobkyňa nereagovala.

12. Počnúc dňom 01.10.2020 súd zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, že dňa 20.10.2020 bude vo veci verejne vyhlásený rozsudok. Súčasne v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia zástupcovi žalobkyne písomným podaním zo dňa 01.10.2020 oznámil predbežné právne posúdenie sporu tak, že žalobu predbežne považuje v celom rozsahu uplatneného nároku za nedôvodnú. Žalobcu s poukazom na § 139 Civilného sporového poriadku vyzval na jej späťvzatie. Zástupcovi žalobcu v rámci predbežného právneho posúdenia sporu oznámil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v danej veci neobsahuje niektoré obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, a to termín konečnej splatnosti úveru, termín splátok a uvedenie všetkých predpokladov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov s uvedením všetkých predpokladov použitých na jej výpočet. Preto súd spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému na základe tejto zmluvy považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Žalovanému bolo na účet poskytnutých 1.350 eur, pričom žalovaný na úverový účet zaplatil viac, a to 1.390,13 eur. Zástupca žalobkyne na podanie súdu nereagoval.

13. Súd spor, ktorého hodnota bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, a v ktorom podľa názoru súdu ide jednoduché právne posúdenie veci v súlade s vcelku konštantnou judikatúrou súdov, prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Dňa 20.10.2020 súd verejne vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

14. Žalovaný nepoprel a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 19.02.2015 žalovaný uzavrel so žalobkyňou zmluvu o úvere evidovanú žalobkyňou pod č. 8500104024, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500 eur a žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobkyni 42 pravidelných mesačných splátok po 47,17 eur a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, celkom spolu s poplatkom čiastku 2.131,14 eur. Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.“, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104024“ zo dňa 19.02.2015, a prehľad splácania úveru.

15. Podľa listín „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104024“ zo dňa 19.02.2015, a výpisu z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov žalobkyňa sa v zmluve o úvere zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500 eur, pričom dňa 19.02.2015 žalovanému poukázala na účet sumu vo výške 1.350 eur. Táto suma predstavuje rozdiel medzi výškou dojednaného úveru 1.500 eur a výškou dojednaného poplatku za poskytnutie úveru 150 eur. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal zaplatiť žalobkyni 42 pravidelných mesačných splátok po 47,17 eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal žalobkyni zaplatiť (dohodnuté splátky pozostávajúce z istiny úveru a úrokov + poplatok za poskytnutie úveru) predstavuje 2.131,14 eur. Ročná úroková sadzba úveru podľa týchto listín predstavovala 17,68 %. V časti 5. listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere

revolvingového typu, Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu,, je uvedená predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov na úver (ďalej len „RPMN,“) 25,73 %. V časti 6. tejto listiny označenej ako „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ a listiny „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500104024“ zo dňa 19.02.2015 RPMN za úver bola 25,16 %. Priemerná RPMN na úver podľa všetkých týchto listín predstavovala 34,42%.

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 19.02.2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako *lex specialis*.

21. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal vážnejšie pochybnosti, že zmluva o úvere v prejednávanej spore má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva z označenia žalovaného v predloženej listinách údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, z označenia a obsahu týchto listín, v ktorých je úver označovaný ako úver „spotrebiteľský“, ako aj z argumentácie žalobkyne v spore, ktorá o.i. poukazovala aj na ustanovenia spotrebiteľského práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a iné). Z výpisu z obchodného registra je zrejme, že žalobkyňa pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

22. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej spore upravoval špeciálny zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a k Občianskemu zákonníku má postavenie *lex specialis*. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému v danom prípade na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a že spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa tohoto zákona.

23. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) a d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

28. Základom právnej ochrany spotrebiteľa vo všeobecnosti je názor, podľa ktorého spotrebiteľ sa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi vzhľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku vzájomnej kontraktácii, ocitá vo faktickom a nerovnom postavení, a to z dôvodu vyššej profesionálnej skúsenosti dodávateľa, jeho lepšej znalosti práva a lepšej dostupnosti právnych služieb, a jeho možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné rokovanie pripravený. Pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je tak absolútna. V spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany tej osoby, ktorá urobila právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou prezentovaný, skutkový stav.

29. Z uvedenej právneho základu koncepcie spotrebiteľského práva vychádza aj Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý ustanovuje osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ určitým spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej zmluve o úvere posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho zo zmluvy. Z uvedeného dôvodu zákonodárca niektoré ustanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v záujme ochrany spotrebiteľa preferuje až do takej miery, že ich absenciu sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Ide o sankciu úveru pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým vystavuje spotrebiteľa značne nerovnému postaveniu.

30. Takouto preferovanou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je o.i. aj forma zmluvy, ktorá podľa cit. ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch ak zmluva nemá písomnú formu, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preferovanými obsahovými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú o.i. údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet PPMN, pričom RPMN nesmie byť uvedená nesprávne (§ 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 1).

31. V prejednávanom spore súd na základe zisteného skutkového stavu veci tak, ako je vyššie uvedený, prijal záver, že žalobkyňa nepreukázala, že by zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrela písomne, a tiež že by (čo aj ústne uzatvorená zmluva) obsahovala náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 1 písm. f) a j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a

termíne jeho konečnej splatnosti, a tiež údaj o RPMN. Preto súd úver poskytnutý žalovanému v danej veci považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov. K neuneseniu dôkazného bremena žalobkyne vo vzťahu k preukázaniu písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k absencii zákonom požadovaných obsahových náležitostí zmluvy súd ďalej udáva:

32. Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ vyplýva, že žalovaný dňa 17.02.2015 požiadal žalobkyňu formou štandardného formulárového tlačiva o poskytnutie klasického úveru a úveru revolvingového typu, ako je uvedené v časti 5. listiny označenej ako „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR“. Žalovaný podľa tejto časti listiny žalobkyňu požiadal (okrem revolvingového úveru) o klasický úver vo výške 1.500 eur s 17,68 % ročnou úrokovou sadzbou za poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur s tým, že žalobkyňi zaplatí celkom 2.131,14 eur. Podľa tejto časti listiny žalovaný sa zaviazal žalobkyňi zaplatiť 42 pravidelných mesačných splátok po 47,17 eur, pričom táto časť listiny neobsahuje dátum splatnosti jednotlivých splátok, ako aj splatnosť poplatku dohodnutého za poskytnutie úveru. Táto časť listiny obsahuje tiež o.i. údaj o „Predpokladanej RPMN za úver, 25,73 %“.

33. Podľa časti 6. listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ označenej ako „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, žalobkyňa na základe žiadosti žalovaného špecifikovanej v časti 5. listiny dňa 19.02.2015 schválila žalovanému poskytnutie (okrem revolvingového úveru) klasického úveru tak, ako žalovaný žiadosťou požiadal s tým, že listina v tejto časti obsahuje rozdielny údaj o RPMN. Podľa tejto časti listiny „Priemerná RPMN za úver, nie je 25,73 %, ale 25,16 %“.

34. Z listiny označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500104024“ vyplýva, že dňa 19.02.2015 žalobkyňa vyhotovila toto písomné podanie obsahujúce údaje o.i. aj o klasickom úvere, ktoré sú zhodné s údajmi uvedenými v časti 6. listiny „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“. Údaje uvedené v tejto listine sú, navyše, doplnené o ďalšie údaje týkajúce sa úveru, a to o dátum splatnosti prvej, a poslednej splátky úveru, a o rozpis mesačnej splátky na istinu a úrokov úveru. Podľa tejto listiny mesačná splátka vo výške 47,17 eur pozostáva z istiny vo výške 35,71 eur a úrokov vo výške 11,46 eur, splatnosť prvej splátky bola 01.04.2015, splatnosť poslednej splátky dňa 01.09.2015. Podľa listiny „RPMN úveru“ je 25,16 %.

35. Podľa bodu 2.1. listiny „Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o.“ (ďalej len „zmluvné podmienky“): „Vyplnená žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu podpísaná Dlžníkom...je návrhom na uzavretie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzavretá a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka...a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu (ďalej len Žiadosti/Zmluvy) ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver schváliť iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti /Zmluvy, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia, než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti/Zmluvy... Dlžník podpisom s odovzdaním Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru Veriteľovi súhlasí s tým, že termín splatnosti splátky bude v prípade schválenia jeho žiadosti stanovený na konkrétny deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom kalendárneho mesiaca takto: V nadväznosti na deň poskytnutia úveru (ods. 2.3) bude dátum splatnosti prvej splátky určený na deň medzi v poradí prvým až pätnástym dňom (vrátane) kalendárneho mesiaca nasledujúceho po Dni poskytnutia úveru ...2.3. Veriteľ poskytne Dlžníkovi schválenú výšku úveru na účet Dlžníka uvedený v Zmluve o RÚ v deň nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ (ďalej len „Deň poskytnutia úveru,...)2.5. Poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň uzavretia Zmluvy o RÚ“.

36. Podľa § 43a ods. 1 a ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len návrh), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený.

37. Podľa § 43c ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

38. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie a nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

39. Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

40. Podľa § 45 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

41. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy Občianskeho zákonníka k uzavretiu zmluvy dochádza prijatím návrhu na uzavretie zmluvy, tzn. vyhlásením osoby, ktorej bol návrh určený alebo jej iným včasným konaním, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas s návrhom. Takéto prijatie návrhu však nadobúda účinnosť až okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. V prípadoch, ak zákon pre zmluvu vyžaduje obligatórne písomnú formu, ktorým je aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, k naplneniu písomnej formy zmluvy dôjde len vtedy, ak je písomný návrh na uzavretie zmluvy prijatý tiež písomne, a tam, kde nie je navrhovateľ pri písomnom prijatí návrhu prítomný, môže k uzavretiu zmluvy dôjsť iba tak, že písomné prijatie návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie písomného návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím písomného návrhu a považuje sa za nový písomný návrh.

42. Žalovaný písomný návrh na uzavretie predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere učinil vyplnením časti 5. formulárového tlačiva „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, dňa 17.02.2015. Podľa podpisu na tejto listine žalobkyňa listinu podpísala dňa 19.02.2015 s tým, že písomný návrh žalovaného akceptovala v rozsahu, ako to uviedla v časti 6. (tzn. okrem výšky RPMN). Keďže z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný bol pri podpísaní tejto listiny žalobkyňou prítomný, bolo na žalobkyni, aby preukázala, že prijatie písomného návrhu žalovaného následne došlo žalovanému. Žalobkyňa v konaní súdu síce predložila listinu datovanú dňom 19.02.2015 označenú ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500104024“, avšak neuviedla žiadne tvrdenia a nepreukázala, že by toto písomné podanie, ktorým reagovala na písomný návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa bolo dostalo do dispozičnej sféry žalovaného tak, ako to predpokladá cit. ust. § 45 Občianskeho zákonníka.

43. Navyše, súd zastáva názor, že podanie žalobkyne „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500104024“, a rovnako aj prejav vôle žalobkyne v časti 6. „Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, vychádzajúc z ich obsahu v porovnaní s obsahom návrhu (žiadosti) žalovaného tak, ako je uvedený v časti 5. listiny „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, nemožno považovať za prijatie návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko obsahuje zmeny a dodatky, v dôsledku ktorých je potrebné ich považovať za nové návrhy na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ide predovšetkým o zmenu v údajoch podstatných pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre spotrebiteľa, a to v údajoch o výške RPMN, ale aj o údaje týkajúce sa splatnosti mesačných splátok, a tým aj doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu jeho konečnej splatnosti. K preukázaniu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme bolo potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že tieto jej nové písomné návrhy na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli žalovaným prijaté, a tiež že toto prijatie návrhov žalovaným bolo následne žalobkyni aj oznámené. Žalobkyňa si ani v tomto smere nesplnila svoju povinnosť tvrdenia a neuniesla dôkazné bremeno.

44. Za tejto dôkaznej situácie súd vychádzajúc z cit. § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch úver poskytnutý žalovanému z dôvodu nepreukázania uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v obligatórnej písomnej forme považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov. Súd len zdôrazňuje, že citované ust. § 43 a § 44 Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter a strany sa nemôžu od nich svojím odlišným dojednaním odchýliť.

45. Aj keď nepreukázanie uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme samo o sebe postačuje pre záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, súd dáva do

pozornosti, že úver poskytnutý žalovanému je potrebné považovať za úver bez úrokov a poplatkov aj z dôvodu, že z vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne vyvodiť existenciu čo aj ústnej dohody strán o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne jeho konečnej splatnosti, a o výške RPMN na úver (§ 9 ods. 2 písm. f) a j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch).

46. Tieto údaje podľa preferencie zákonodarcu boli natoľko dôležitými údajmi pre spotrebiteľa, že ich neuvedenie v zmluve sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Predovšetkým RPMN na úver je jedným zo základných údajov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý má slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní sa o návrhu zmluvy, pretože vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ročným percentom z celkovej výšky úveru. Aby spotrebiteľ mohol vyhodnotiť výhodnosť resp. nevýhodnosť úveru v porovnaní s inými porovnateľnými úvermi na trhu, musí mať už v čase uzatvárania zmluvy presnú informáciu o výške RPMN. Za situácie, že v žiadosti o úver žalovaný uviedol predpokladanú RPMN na úver vo výške 25,73 %, a žalobkyňa úver schválila s RPMN nákladov na neho vo výške 25,16%, pričom nepreukázala, že by tento jej prejav vôle sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného, nie je možné prijať záver o dohode strán o výške RPMN na úver. Žalovaný ako spotrebiteľ tak nemohol vyhodnotiť výhodnosť resp. nevýhodnosť úveru v porovnaní s inými porovnateľnými úvermi na trhu, nakoľko v čase vyhotovenia návrhu na uzavretie zmluvy nemal presnú informáciu o výške RPMN, čo je v rozpore s účelom zákonodarcu, ktorý údaj o RPMN a správnosť jej výšky považuje za tak dôležitú, že jeho absenciu a nesprávnosť sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Žiadosť žalovaného o úver tiež neobsahuje žiadne údaje o splatnosti splátok, o termíne konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy. Len na základe písomného oznámenia žalobkyne o schválení úveru zo dňa 19.02.2015 (ktoré nepreukázala, že by sa vôbec dostalo do dispozičnej sféry žalovaného) bez ďalšieho súd nemohol prijať ani záver o dohode strán o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne jeho konečnej splatnosti.

47. Keďže súd spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému považoval za úver bez úrokov a bez poplatkov, žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobkyňi len istinu úveru, ktorá mu bola poskytnutá. V konaní nebolo sporným, že žalobkyňa dňa 19.02.2015 poukázala žalovanému na účet peňažné prostriedky vo výške 1.350 eur. Táto suma predstavuje rozdiel medzi výškou dohodnutého úveru 1.500 eur a výškou dohodnutého poplatku za úver 150 eur. Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobkyne podložené prehľadom úhrad predloženým žalobkyňou, že do podania žaloby na úverový účet zaplatil celkom 1.176,96 eur. Žalobkyňa nepoprela tvrdenie žalovaného podložené predloženými poštovými poukázkami, a že žalovaný po podaní žaloby zaplatil ešte celkom 213,17 eur. Podľa poštových poukážok žalovaný dňa 12.03.2019 poukázal na účet žalobkyne 40 eur, dňa 20.05.2019 20 eur, dňa 10.06.2019 40 eur, a dňa 24.06.2019 113,17 eur. Keďže ku dňu rozhodovania súdu žalovaný poukázal na úverový účet žalobkyne celkom sumu 1.390,13 eur, čo je viac, ako suma peňažných prostriedkov poskytnutých žalobkyňou žalovanému na jeho účet (1.350 eur), súd žalobu ohľadne celej žalovanej zamietol.

48. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

49. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

50. Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 804,18 eur od 07.04.2016 do zaplatenia, a to s poukazom na dojednanie strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalobkyňa nepreukázala uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, nepreukázala ani skutočnosť, že by dohodu o zmluvnej pokute, ktorá podľa jej tvrdení bola súčasťou zmluvy o úvere, bola dojednala písomne. Podľa cit. právnej úpravy zmluvnú pokutu je možné dojednať len písomne. Žalobkyňa dojednanie o zmluvnej pokute písomne nepreukázala. Preto súd nárok žalobkyne na zaplatenie požadovanej zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

51. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

52. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

53. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Žalobkyňa si žalobou uplatnila aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 804,18 eur od 07.04.2016, a odo dňa, v ktorom požadovaná zmluvná pokuta a úroky z omeškania spolu prevýšia sumu 1.500 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 804,18 eur do ich zaplatenia. Súd žalobkyni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania nepriznal. Žalobkyňa žalobou požiadala o priznanie úrokov z omeškania so zaplatením celej zosplatennej pohľadávky zo zmluvy, nie jednotlivých splatných splátok. Navyše, vzhľadom na uvedené závery súdu v otázke nepreukázania dohody strán o splatnosti splátok, o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne jeho konečnej splatnosti, nemožno vychádzať zo splatnosti jednotlivých splátok. Žalobkyňa nepreukázala, že by splnila všetky zákonné podmienky na požadovanie celej pohľadávky zo zmluvy naraz tak, ako to žalobou žiadala, tzn. od 07.04.2016 do zaplatenia. Žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenia a ničím nepreukázala splnenie podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (upozornenie žalovaného na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka), a ani kedy a ako sa podanie „Oznámenie o zosplatení,“ zo dňa 15.03.2016 malo dostať do sféry žalovaného, čo pre účinnosť jednostranného adresovaného právneho úkonu predpokladá ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd za prvú výzvu žalobkyne na zaplatenie žalovanej istiny 804,18 eur považoval deň doručenia žaloby žalovanému, tzn. 16.08.2019. V tom čase však už žalovaný mal zaplatených 1.390,13 eur a nebol žalobkyni dlžný žiadnu sumu. Preto súd žalobu aj v časti úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

55. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením.

56. Žalobkyňa si žalobou v nadväznosti na zaslanie listiny „Pokusu o zmier“ žalovanému jej právnym zástupcom uplatnila aj náhradu nákladov spočívajúcich v odmene právneho zástupcu za túto právnu službu súvisiacu s uplatnením nárokov voči žalovanému predmetnou žalobou vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej príslušným právnym predpisom o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eur a paušálnej náhrady 10,30 eur, spolu 72,04 eur. Žalobkyňa síce predložila súdu listinu „Pokus o zmier“ vyhotovenú advokátskou kanceláriou JUDr. Andrey Cvikovej a.s., so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava. Ničím však nepreukázala, že by v nadväznosti na túto listinu skutočne náklady tak, ako tvrdí, aj vynaložila. Preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

57. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

59. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. Žalovaný bol v spore úspešný v celom rozsahu. Preto žalovanému a osobitnému subjektu na jeho strane prislúcha právo na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu. Keďže osobitný subjekt si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, súd náhradu trov priznal iba žalovanému. O výške náhrady trov priznanej žalovanému rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti výrokom I.- III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.